

utazás vonattal premier outlet balról

a legegyszerűbb kifejezés talán az
»elvágyódás«
logisztikák panelkonténerével teletömött
domboldalak között
visz a vonat
csak úgy és nem utánad

túl sok lakó túl kevés helyen
a búbos pacsirta szelleme áll az égben és
üzenget egyre és üzenget végtelen

a lélekvesztők kikötöttek
a céltalan testek a folyamatos utasfélék
a hajóhídon át a partra ömlöttek

legelőbb
megették a pacsirtát majd befalták a partot

talált kép anyákkal

télvégi szilvafaág bökte szürke ég
fekete-fehér fényképen látszó szürkesség
hideg lehet
fáznak
ahogyan elnézem ez egy
hideg kép

virágmintás vastag szoknya sötét harisnya
áll osváth évi a kocsinyomban
bokáig az univerzum és hideg van
mellette az asszony

Fotó: Hegedűs Gyöngyi

gyerekkel a karján két dacos mondaton állva
a gyerek
fehér gyapjúsapka kabátka sál
magas szárú cipőbe tűrt nadrágban
életében először láthat valamit
elnézem hogyan tanulmányozza

a kabátzsebben elporló darázs a nyárból
ez az igen lánykori neve
az oltár ravatala előtt
az asszony fülbevalójának megtört ívén csillag

szőlőkarók kétoldalt
a háttérben a ház amit majd elkótyavetyél
az ostoba jövendő
a ház az ég aljánál és a karóknál magasabban
a szilvafára lát fekete és fehér
ott lesz majd nemsokára a vashordó
benne víz rajta deszka és permetező
ott lesz majd az árnyék is nemsokára
a kép alján a fénykép kérdőjelének árnyékában

a kép készítőjének árnyéka a földre simul
a többi árnyékkal párhuzamosan
a gyerek szeretné ezt az árnyékot megérinteni
felvenni a földről
bevinni a konyhába

az öreg kodak fekete doboza
az árnyék kezében
hideg lehet
fázom amikor ezt nézem

megálmodott

legnagyobb madár a hajnali sziklákon
régől széttárt szárnyadat
most engedd le

sehol senki
egyedül vagyunk még
az utakon párhuzamos fények
csak én látlak ha leeresztett szárnyad alá
bebújtatod a fejed
bújtasd fejedet a szárnyad alá ma hajnalon
legnagyobb madár

új álmok kellenek megint
álmodd meg őket most
a régiék elégtek
por lett az álmodókból is
por a muzsikából
az érintések pora az élet járdáját
borítja be ameddig ellátsz álmodban
és elláthatsz ébren is

az élet járdáját a harctalan nemzedék
olvasta le az *úton* borítójáról egykoron
a harctalan nemzedék elillant
lidércek maradtak a lápon
és roncsok a járdákon és illanás
egy fészkebe mocskoló világban
fellobbanó lidérckék fény

lidérckék fényben látszol
a lassulva utazó hajnali sziklákon
legnagyobb madár

pink freud

álmomban vénuszon blue jeans van
ezt hallom ébren az álmomban

berendezkedünk majd itt élni
aki a tűz köré közénk telepszik
néha maroknyi csillagfényt hintsen oda a többire

nem létezik majd semmi felesleges
a demokratikus uralkodó
kerekes trónján világgá ment rég
vitt minden megjósolt előzetest
lecsorgott a folyón az erőszak edényéből a
mosogatólé

mi lenne ha minden így maradna
egyszer ezt kérdezed tőlem majd éjszaka

sok szörnyű év
az lenne valószínűleg
előz meg az éjszaka

sok szörnyű év és utána
nyilvános fejvesztés vasketrecben eleven tűz
és vénuszt elkapják a vadkanok

menekülj a fákon át
fuss ahogy a lábad bírja menekülj innen
felperzselt föld lesz itt halottak a hamuban
mind halottak akik ismerték a csillagfényt

mind azok akik így elfogytak ott
eladó üresség vákuumcsomagolásban
lélekvesztők irányba állítva
zsúfolásig elveszettekkel

álmomban vénuszon blue jeans van
és nincs menedék álmomban

Archiboldo sashimi, akció, Re-Modernologio, phase 2, 2011, Aomori Contemporary Art Centre, Aomori, Japán